

sionsloven, og jeg kan forstifre ærede Medlemmer, at da jeg gif til det Arbejde, som blev gjort i 1850, var det med ikke ringe Sver for, at Pensionsloven maatte blive en saa moderat Byrde for Finanterne som muligt, naar den skulde kunne opfylde sin Bestemmelse, men desuagtet lyffedes det os ikke at sætte større Moderationer igjennem ligeoverfor det tidligere Pensionsystem end den, den nuværende Pensionslov indeholder. Da Pensionsloven dernæst paa en Maade kom til Revision i 1858, viste det sig ogsaa, at det ikke let vilde være muligt at foretage mere indgribende Forandringer i den, naar ikke vigtigere Interesser skulde krænses, og navnlig naar Grundlovens Bestemmelse med Hensyn til Pensionsretten skulde overholdes. Dette vil dog paa ingen Maade sige, at jeg ikke troer, at der kunde være adskillige betydelige Rettelser og Forbedringer at gjøre i Pensionsloven, men det betyder kun, at jeg troer, at selv om vi fik den til Revision, selv om vi fik den gjennemgaaet nøiagtigt og endelig bleve enige med det andet Thing og med Regjeringen om, hvorledes den skulde være i Fremtiden, vilde man ikke kunne vente derved at opnaae egentlige betydelige Besparselser for Staten; idet nemlig de Formaal, som opnaaes gennem Pensionsloven, ere af den Bestaafenhed, at man saavel ifølge deres indre Natur som ifølge vor Grundlovs udtryffelige Bestemmelser meget vanskelig vilde kunne sætte sig ud derover. Efter Alt, hvad der er kommet frem, stiller Spørgsmaalet sig nu saaledes for os: Er der intet Middel, hvorved vi kunne faae nogen egentlig Lettelse i den overmaade store Byrde, som Staten har deels igjennem Gager, deels igjennem Pensioner? I denne Anledning er det, jeg vil tillade mig for det høie Thing at fremføre nogle Betragtninger, hvormed jeg har sysselsat mig endeel i den senere Tid, idet jeg nemlig efter det Ansvar, som jeg sølte, der ogsaa hvilede paa mig, fordi jeg ikke var gaaet ind paa det i forrige Session fremkomne Forslag om at nedsætte en Undersøggelsescommission, fandt, at jeg burde bestjæftige mine Tanker med om muligt at finde en praktisk Udvei til at formindske de Staten paa denne Maade paahvilende Forpligtelser.

Jeg holder mig overbevist om, at det ærede Thing vil modtage de Bemærkninger, som jeg i saa Henseende har at gjøre, med Velvillie, idet jeg naturligtvis ikke gjør Fordring paa, at en saadan Tanke, som første Gang kommer frem, strax skulde vinde Bifald, men kun haaber, at den velvilligt vil blive underkastet en alvorlig Prøvelse, saavel fra Thingets som fra Regjeringens Side. Min Tanke gaaer væsentlig ud fra den Betragtning, at uagtet jeg ikke troer meget paa nogen Reduction, ialtfald ikke paa nogen større Reduction, i Gagesatserne eller i Pensionsbestemmelserne, vil jeg dog ikke ansee det for umuligt, at man kunde tilveiebringe en saadan Combination imellem de nuværende Gage- og Pensionsbestemmelser, at det vilde være muligt derigjennem i Tidens Løb at indvinde en ikke ubetydelig Besparselse for Statskassen. Det vil være de ærede Medlemmer bekendt, at den Ordning, vi nu have med Hensyn til vore Gager og Pensioner, ingenlunde er af den Art, at den kan siges at være almindelig, at have været almeengyldig i den civiliserede Verden. Der er indenfor os velbekendte Kredse ikke saa faa Steder, hvor der har været indført et System med Hensyn til Gager og Pensionering, hvorefter man har ladet Vedkommende, der oppebar Gager, yde et vist Afdrag deraf til deres egen Pensionering, saaledes altsaa, at imedens vi nu sige, at vore Gagebestemmelser tillige indeholde Pension, iføndt dette ikke træder frem, men er skjult, kunde man tænke sig, at Gagebestemmelserne vare formede saaledes, at de kom til at indeholde et virkeligt tydeligt fremtrædende Bidrag til vedkommende Embedsmands Pensionering. De ville saaledes finde, at der er ikke saa faa Institutioner, baade her og i andre Lande, ved hvilke man har paalagt Embedsmændene at udrede en vis Afgift, visse Procenter af deres Gage, som Bidrag til i Tiden at affholde deres Pension. Man har gjort dette paa den Maade, at man har indrettet særlige Kasser, som man har kaldet Pensionskasser, hvortil Embedsmændene have maattet indbetale visse Procenter af deres Gage, imod at der, naar de engang bleve affledigede, af disse Kasser tilstiftedes dem en vis bestemt Pension, men denne Indretning har